

מודעי (משמאל) ניצח את ברמן (מימין) בקרב שנערך לפני-

הקלעים - אך עלול להפסיד במילחמה שמאחרי הקלעים

ממנו - לשווא - לקבל בחזרה את הר הפקיד.

הם הזכירו כי מודעי ביקש להדיח את ברמן גם אחרי הימני עותו של השר, בעל ההשקפות היוניות, בהצבעה על חוק-סיפוח-הגלוק.

יריביו של מודעי כבר אינם חוששים כל-כך מניצחונותיו: "למודעי יש כישרון גדול לנצח בקרבות ולהפסיד במילחמות."

זאת לא במעט בגלל מהלכיהם של אנשי אייזנברג, שהחליטו ליצור מרכז כוח משלהם. איש-העסקים מיקי אלבין ושותפו, מנחם עצמון, שהיו אנשי סיעת שריר, פרשו למעשה מן הסיעה, וביחד עם אוריאל לין הם עוסקים עתה בהקמת מרכז-כוח עצמאי משלהם. מהלך זה שי-בש את יחסי-הכוחות במפלגה הליברלית, והעלה את תומם של החיכוכים הפנימיים.

עז רקע זה ניתן להבין את חיי

מילחמת

הקלילות

הם אומרים. הם מזכירים את ניצחוננו בור עידת-המפלגה האחרונה. לפני שנה וחצי, שגם אחריה הוא לא הצליח לממש את שאיפתו ולקבל תפקיד בכיר בממשלה, ולמעשה אף ירד במעמדו.

"מודעי" אומרים יריביו, הוא טק-טיקן גדול, אך אסטרטג קטן. הם אינם בטוחים גם שניצחוננו בקרב על טיהור שמו הוא סופי, ומוכנים להזכיר לכל מי ש-מוכן לשמוע כי פרשת-רבולון עדיין לא תמה, וגם בפרשת-הגפסט ייתכנו התפת-חויות חדשות.

אין זו הפעם הראשונה שעיסקי-הגפסט של ישראל מהווים גורם ביחסי-הכוחות במפלגה הליברלית.

בינאר אשתקד היה עימות בוטה ו-חריף בין שר-האנרגיה דאז, יצחק מוד-עי והמיליונר איש-הליברלים ישראל סוד-רוב בצד האחד, ובין השרים שימחה אר-ליך וגידעון פת, והח"כ דאז אברהם שריר בצד השני.

הבטחת מישרות

ה' רקע לקרע היה פרשת-המכירה של מניות סר אייזיק וולפסון בחברת פ.ז. מודעי סירב בכל חוקף לאשר את מכירת המניות למיליארדר שואל אייז-ברג, ואילו ארליך, פת ושריר תבעו לשי-נות את ההחלטה, כאשר פת קבע כי "אייזנברג הוא איש רבי-זכויות" (העולם הזה 2295).

בינתיים - השתנו יחסי-הכוחות, ו-

לא היה קשה גם לשרים האחרים לע-שות עיסקה עם שריי-חלות, מאחרי גבה של סיעתם בכנסת.

בעלי

אחוזות

גם סיעה זו מפוררת ומפורדת. צבי רנר, יו"ר איגוד העובדים הליברלים, הוא "הילד הנורא" של הסיעה. הוא מחרים את ישיבותיה, ונמצא באופוזיציה מתמ-דת לשרי-המפלגה וליו"ר החטיבה ה-ליברלית בכנסת, שרה דורון מסיעת שריר. בני שליטא, איש סיעתו של רנר, טרוד בחקירה הנערכת נגדו בפרשת השוחד המיצי. אלי קולס, שעדיין אינו עורך-דין, מתקשה להוכיח עצמו בתפקידו הבכיר כיו"ר ועדת החוקה-חוקי-מישפט של ה-כנסת. יצחק זייגר עדיין לא התאושש

מפרשת קרן הנט זידל - הקרן הגרמ-נית שהזרימה כספים לפעילויות שונות של המפלגה.

כאשר הסתיימה ועידת המפלגה, שנה לפני הבחירות לכנסת העשירית, היו יח-סי-הכוחות הפנימיים ברורים למדי. סר-עת מודעי כללה את שיפמן, גרופר וגולד-שטיין. היום מגלה שיפמן עצמאות מסויי-מת, וגרופר, שמונה כסגן-שר במשרד-החקלאות, מתקרב לארליך. שותפיו של מודעי, שהביאו לניצחוננו בוועידה, אנשי איגוד העובדים הליברלים, כבר אינם עימו.

סיעת-שריר כללה את השר פת, שרה

לופי-הדברים החריפים ללא תקי-דיב, שנשמעו בימים האחרונים בין ברמן ומודעי. מודעי לא היסס לנכות את ברמן נבל, שקרן, שפל ונוכל, וברמן מצידו אמר בגלוי כי דעתו מודעי הוא חזק-הנפש, אף שיש תיקוהו כי יחזור לאיתנו.

דברים מעין אלה אפשר להבין גם על רקע מצבה הכללי של המפלגה. ח"כ צעיר, שנכח בישיבת המרכז האחרונה, אמר: "אתה רוצה לדעת מהי המפלגה הליברלית? זאת המפלגה הליברלית!" כלומר: כמה קבוצות של עסקנים, שכבר שנים ארוכות לא התמודדו בבחירות, ואין הם מרגישים שהם חייבים דין-וחשבון לבוחר. הח"כים והשרים מבקשים רק למצוא חן בעיני קבוצות-העסקנים ש-מאחוריהם, תוך הבטחת מישרות ודאגה לאינטרסים הכלכליים של המיליונרים ה-שונים, שלהם נציגים בכנסת ובממשלה.

כך, למשל, לא התעקשו השרים על מינויו של אוריאל לין למישרת מבקר-המדינה. שריר חש שהוא אינו חייב דבר ללין, שהצטרף אל אלבין ועצמון. מודעי הוא יריב ותיק של קבוצת-אייזנברג. כך

המישפטים משה ניסים ממשיך להתבסס על סיעתו הקטנה, וכמוהו יו"ר הכנסת, מנחם סבידור, האוהב להציג את עצמו כמי שנמצא עתה, בתוקף תפקידו, מעל לתככים הפנימיים.

ההסברים למצבה האומלל של המפלגה הם מגוונים. איש הצעירים, דרור זייגרמן, טוען שהדבר נובע מ"התבוללות. בתוך חרות". צבי רנר טוען שהסיבה למצב היא שהשרים נוהגים, "כבעלי אחוזות".

ברמן מתגונן
חולה נפש!

כולם שותפים להנחה שאין הנהגה. אך ניראה שבסופו של חשבון נות בינתיים לכולם, בחיקו החמים של הליכוד.

במצב מעין זה, קשה להניח שמודעי יזכה במילחמה ויצליח להדיח את ברמן מתפקידו כשרי-האנרגיה. הגייסות במפלגה הלי-ברלית אינם ערוכים למילחמה של ממש. חילופי-הגידופים משקפים יפה את המצב.

דורון, זייגר וקולס. פת מנסה לבנות לו עתה מרכז-כוח משלו, וגם קולס מגלה מידה של עצמאות. תומכיו של שריר, אנשי אייזנברג, כבר אינם מאחוריו.

בינתיים גיבשו הצעירים - דרור זייגר-מן ודן תיכון - סיעה משלהם. חה"כ יהודה פרח, איש נתניה, קרוב אליהם, לטענתם. בעת האחרונה מנסה גם ברמן לבנות לעצמו מרכז-כוח במפלגה, ולא מן הנמנ-ע שימצא מאחוריו את הצעירים. שר-

שיפמן (ייד מודעי) מרגיע, מתפרץ בישיבת המרכז
נבל, שקרן, שפל ונוכל!